

Er is een prachtige, hoopvolle boodschap die gehoord dient te worden

De aarde zelf raast door de uitgestrektheid van de ruimte, en de hele mensheid staat nu voor vrijwel hetzelfde probleem: hoe kunnen we onze bevolking substantieel voeden zonder hulpbronnen van buiten onze planeet te importeren? De vraag is eigenlijk: hoe kunnen we met eindige hulpbronnen een duurzame voedselvoorziening voor de lange termijn creëren? De enige manier waarop de mensheid zichzelf van de ultieme ondergang kan redden, is door als één soort samen te komen en onze relatie met onze kleine planeet te veranderen.

Alle vroege beschavingen doorliepen dezelfde ontwikkelingsfasen: eerst overschreden jager-verzamelaars de draagkracht van het land, wat leidde tot de uitputting van prooidieren, wat leidde tot de teelt van granen en knollen, wat leidde tot een enorme bevolkingsgroei, wat leidde tot gestratificeerde sociale structuren.

Gedurende de duizenden jaren dat beschavingen zijn gekomen en gegaan, heeft klimaatverandering een integrale rol gespeeld in hun lot. Gunstige klimatologische omstandigheden zorgden voor een overvloed aan landbouwproducten, wat leidde tot bevolkingsgroei, terwijl ongunstige klimatologische omstandigheden resulteerden in mislukte oogsten, hongersnoden en vijandigheden (bijvoorbeeld strijd om landbouwgrond, water, wild en brandhout), wat leidde tot bevolkingsafname. In dit moderne tijdperk van snelle antropogene klimaatverandering is dit misschien wel de meest profetische les die we kunnen leren van vroegere beschavingen.

Oude herdersvolken, die geen toegang hadden tot de moderne evolutiewetenschap, wisten instinctief dat een eenvoudig plantaardig dieet superieure voeding biedt in vergelijking met het rijke koninklijke voedingspatroon van vlees en wijn. Intensieve begrazing verandert eens vruchtbare bodems in onvruchtbare en uitgeputte vlaktes die niet langer voedsel voor iedereen kunnen leveren. Bovendien blijkt het voeren van gekweekte granen aan gedomesticeerde dieren een zeer inefficiënte manier van voedselproductie te zijn. Geschreven als mythen om hun tribale identiteit te vestigen, eeuwen na de gebeurtenissen die ze beschrijven, leggen veel politieke documenten daarom een taboe op het eten van vlees.

De haalbaarheid van diervrije landbouw

De veeteelt is tegenwoordig zo wijdverbreid dat de bijproducten ervan, voornamelijk mest, bloed en beendermeel, vaak worden gebruikt als meststoffen. Als de mensheid zou terugkeren naar een natuurlijk, plantaardig voedingspatroon, zou de veeteelt ophouden te bestaan en zouden deze dierlijke meststoffen niet langer beschikbaar zijn. Dit roept de vraag op: kunnen voedselgewassen in voldoende hoeveelheden worden geteeld om de wereldbevolking te voeden zonder deze dierlijke inputs?

Bio-vegan landbouw biedt een nuttig kader om de wereldwijde uitdagingen aan te pakken. Het idee dat mensen in hun behoeften kunnen voorzien zonder opzettelijk gefokte dieren en tegelijkertijd de gezondheid van ecosystemen kunnen verbeteren, is bijzonder hoopgevend, vooral in tegenstelling tot de sombere benadering van veel milieubewegingen. Hoewel het fascinerend controversieel blijkt onder degenen die vasthouden aan de status quo, biedt de hier gepresenteerde boodschap een unieke casestudy van de vele uitdagingen en kansen waarmee

de bio-vegan gemeenschap en onze samenleving worden geconfronteerd. Er is een prachtige, hoopvolle boodschap die gehoord dient te worden.

Het basisconcept van bio-vegan landbouw is relatief eenvoudig: instandhouding van de nutriëntencyclus door regelmatige toevoeging van organisch materiaal aan de bodem. Door zo min mogelijk externe inputs te gebruiken, is bio-vegan landbouw efficiënt in het gebruik van hulpbronnen. Dit teeltsysteem gebruikt aanzienlijk minder land dan veeteeltsystemen, heeft een veel kleinere koolstof-voetafdruk en verbruikt minder energie. De opbrengsten variëren afhankelijk van het klimaat en de beschikbaarheid van water en bodemrijkdommen in een bepaald gebied, maar ongeacht de beschikbare hulpbronnen zal bio-vegan landbouw zoveel mogelijk voedsel produceren en tegelijkertijd zo min mogelijk emotionele schade veroorzaken.

Laat de bodem groeien

Het belangrijkste wat we kunnen doen voor een betere wereld, een betere toekomst en een beter voedingspatroon, is te stoppen met concentratie op het verbouwen van gewassen en in plaats daarvan de bodem te laten groeien. Veel van wat we nu doen, is te vergelijken met het dagelijks melken van een koe zonder haar te voeren. In dit geval is de koe die ons voedt de bodem. Als we de bodem laten groeien, moeten we ook gewassen verbouwen, zodat de bodem ons van voldoende voedsel voorziet om in ons levensonderhoud te voorzien.

De moderne geïndustrialiseerde landbouw, waarbij nutriënten die in de vorm van oogsten het landbouwbedrijf verlaten worden vervangen door synthetische meststoffen en menselijke uitwerpselen in de oceanen of op stortplaatsen worden gedumpt, is niet duurzaam. Zoals we nu volledig beseffen, is een op dierlijke ingrediënten gebaseerd voedingspatroon ongezond voor mensen en is het houden van vee de meest inefficiënte en milieubelastende manier om voedsel te produceren. De veeteeltsector is verantwoordelijk voor enorme broeikasgasemissies, massale uitsterfing van dieren- en plantensoorten en epidemieën van chronische degeneratieve ziekten.

Precies het tegenovergestelde geldt voor een bio-vegan landbouwsysteem: het is de meest efficiënte en duurzame manier om gezond voedsel voor mensen te verbouwen. Als de uitgestrekte landbouwgronden die worden gebruikt voor veeteelt (zie illustratie hieronder) zouden worden opgedeeld in kleinere landbouwbedrijven waar granen, knollen, peulvruchten, groenten, fruit, noten, zaden, paddenstoelen, kruiden en specerijen samen worden geteeld, zouden de efficiëntie van de landbouw en de diversiteit van de gewassen drastisch toenemen. Als menselijke mest zou worden teruggevoerd naar de bodem, zouden we overvloedig gezond voedsel kunnen verbouwen en tegelijkertijd het milieu stabiliseren en de vruchtbaarheid van de bodem voor toekomstige generaties behouden. En als mensen een plantaardig voedingspatroon zouden volgen, zou de plaag van degeneratieve ziekten voor altijd kunnen worden uitgeroeid.

Iedereen die serieus naar de cijfers kijkt, zal zich realiseren dat de overstap van een vlees-gebaseerd voedingspatroon naar een plantaardig voedingspatroon meer zou bijdragen aan het afremmen van de opwarming van de aarde dan enig ander initiatief. Dit betekent dat het elimineren van vleesconsumptie, de belangrijkste drijfveer van de vee-industrie, de snelste manier zou kunnen zijn om de opwarming van de aarde tegen te gaan. Het potentieel van een dergelijke overstap is werkelijk enorm en het zou ons gezonder maken.

Als we niet terugkeren naar het plantaardige voedingspatroon waarmee onze soort, *Homo sapiens*, zich heeft ontwikkeld, zullen we van deze aarde verdwijnen! Omarmen van ons natuurlijke, plantaardige voedingspatroon en toepassing van bio-vegan landbouwprincipes zou onze redding kunnen zijn.

